

בס"ד

רבונו נחמנו

מברר סלב

בא כק

פירושם על פרשת בשבוע

רבנו נחמן מברסלב פירושים על פרשת "מקץ"

ופרעה חלם

(מ"א, א')

וזה בחינת חלום פרעה שבע פרות טובות ושבע פרות רעות שהם בחינת שבע שני השבע ושבע שני הרעב. זה בחינת תאות ממון, שכל מה שיש לו יותר חסר לו יותר. וזהו מה שראה שבע פרות בריאות וטובות, דהינו בחינת שבע שני השבע. זה בחינת עשירות וכל טוב שנותן ה' יתברך להעשירים. והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן וכו'. ותבלענה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות יפות המראה והבריאות. שבע פרות הרעות הם בחינת שבע שני רעב שהוא בחינת תאות ממון שהוא רעב תמיד לבלע ממון הרבה, שהם בולעים את שבע שני השבע את כל הטוב והעשירות שנותן לו ה' יתברך, כי כל מה שיש לו עשירות יותר חסר לו יותר בבחינת: מרבה נכסים מרבה דאגה. ויש לו דאגות ויסוריין באלו הוא עני ממש בבחינת ותבלענה שבע פרות הרעות וכו' ותכאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה. ומראהו רע כאשר בתחלה, דהינו על-ידי הרע של תאות ממון שהוא בחינת שבע שני הרעב בחינת שבע פרות הרעות, על-ידי זה נבלע ונשכח כל השפע והעשירות שחננו ה' יתברך ולא נודע אצלו העשירות כלל והוא מלא דאגות כבתחלה, כי לעולם חסר לו, כי אין לו חצי תאותו בידו לעולם ועינו לא תשבע עשר לעולם, כי תאות ממון שלו מה שמתאוה בכל פעם יותר זה בולע את כל העשירות שלו עד אשר לא נודע כל טוב והעשירות שלו, כי נבלע ונשכח הכל על-ידי תאות ממון שלו שמתאוה בכל פעם יותר ויותר.

והתקון על-ידי יוסף שהוא בחינת הצדיק שבהור שעקר תקון תאות ממון על ידו. והוא נותן עצה להעשירים בעלי הממון שינצלו משבע שני הרעב מרעבון תאות ממון על-ידי צדקה שהוא עקר שבירת תאות ממון, כמו שכתב רבנו ז"ל (בסימן יג). וזה בחינת יעשה פרעה ויפקד פקידים על הארץ שיעשה ממנים, הינו בחינת נבאי צדקה שהם ממנים לפקח על העניים. וזהו: וחמש את ארץ מצרים, וחמש' — זה בחינת צדקה ששעורה חמש, כמו שאמרו רבותינו ז"ל: המבזבז אל יבזבז יותר מחמש. וזהו: והיה האכל לפקדון לארץ וכו', כי עקר פקדון

ושמירת הממון הוא על-ידי צדקה בבחינת (כבא בתרא יא): אבותי ננוז למטה ואני ננוזי למעלה וכו', וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (פתיבות סו:): מלח ממון חסר. וזה: ולא תכרת הארץ ברעב, שלא תתנפר רעבון תאות ממון שפורתת ועוקרת את האדם חס ושלום, כמבאר בהתורה "צוית צדק" (סימן כג), כי על-ידי צדקה נצולין מתאות ממון כנ"ל. וזהו: ויתן אכל בערים ושמרו אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה, הינו שנתן האכילה והשפע של כל עיר ועיר לעניי אותה העיר, כי עניי עירך קודמין לעניי עיר אחרת, כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וזהו בחינת: "אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה", שנתן וחלק בתוך העיר לעניי אותה העיר את כל האכילה והשפע שבסביבותיה. וזה שפרש רש"י שכל ארץ מעמדת פרותיה. ונותנין מעפר הארץ לתוכה ומעמדת פרותיה וכו', כי העני הוא בחינת עפר, כי מנח עד עפר, כמו שכתוב (תהלים קיג): מקימי מעפר דל. וכשרוצה האדם לשמר עשירותו, שלא ישלמו עליו שבע שני הרעב, צריך לתן מעפר הארץ לתוך עשירותו דהינו זכות וכח הצדקה שנותן לעניים שהם בחינת עפר, וזה מעמיד ושומר עשירותו שיתקיים ולא יכלה על-ידי שבע שני הרעב שהוא תאות ממון שמכלה תינו ועשירותו חס ושלום (קסא):

ופרעה חלם

(מ"א, א')

... כי החלום בא בשנה בחשכת לילה שאז התנברות השקר, ועל-כן אין חלום בלא דברים בטלים. אבל יוסף ידע לגלות גם האמת שיש שם ולבררו מהשקר, שזהו בחינת פתרון חלום פרעה שלא ידע שום אחד מהם לפתרו, כי ראה ששבע פרות הרעות בלעו שבע פרות טובות ובריאות כאלה עד כי לא נודע כי באו אל קרבנה, כי השקר בחינת שבע תועבות בלבבו ואחיותו משמאל מבחינת פני השור משמאל, והעקר מסטרא דנגקבא שבשמאל שהיא בחינת פרה בחינת כי כפרה סדרה סדר ישראל, והתפלא פרעה מאד איך התנברו שבע פרות הרעות כל-כך על שבע פרות הטובות שהם בחינת אמת, בחינת חצבה עמדיה שבעה, בחינת

קיום העולם שנברא בשבעת ימי בראשית. ולא היה שום אדם יודע לפתור, כי אם יוסף שקבל עצם האמת מיעקב, והוא בחינת 'בכור שורו', שידוע לכלל שמאל בימין ולגלות האמת מתקף השקר החופה עליו עד שנבלע האמת ממש, אף-על-פי-כן האמת קים לעולם, והצדיק בחינת יוסף מגלה, שעל-ידי זה פתר חלום פרעה, שעל-ידי זה עלה לגדלה והציל את כל ישראל ופרנסם וכו', ויצאו מן הגלות על-ידו, כי יוסף הוא בחינת משיח בן יוסף וכו' (קסב):

ופרעה חלם

(מ"א, א')

וזה בחינת חלום פרעה (מא, א), שראה שבעה פרות הטובות, שהם בחינת הטוב, בחינת תפלה, כמו שכתוב (הושע יד): ונשלמה פרים שפתינו (כמוכא בדבריו ז"ל בסימן נה לענין פרה אדמה, שהיא בחינת תפלה, עין שם). והיא פלולה משבע, בחינת (תהלים קיט) שבע ביום הללתיך. ואחר כך ראה שבע פרות אחרות רעות מאד וכו', שהם בחינת הרע הנמור שמתגבר כנגד התפלה הטובה ... שמתגבר הרע על הטוב, בבחינת ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה, כאלו לא היה טוב כלל, כאלו לא התפלל כלל. ואחר כך ראה עוד הפעם שחוזרין ועולין שבע שבילים טובות, שהם בחינת הטוב, בחינת תפלה שהיא בחינת (ב, ה) שיח השדה, בחינת (שם כד, סג) ויצא יצחק לשוח בשדה, כמוכא בהתורה ויאמר בעו אל רות' (לקוטי מוהר"ן חלק א' - סימן סה), שעל-ידי התפלה מלקטין צמחים נפלאים בשדה העליונה. ואחר כך חזרו ועלו שבע שבילים רעות, שהם בחינת הרע שחזר והתגבר כנגד הטוב, כנגד התפלה, ועל-בן נתפלא מאד על זה: מה זאת? בחינת ויאין פותר אותם לפרעה. שהיה קשה לו קשיא ... למה חוזרים ומתגברים פעם אחר פעם לעורר הטוב ולהתפלל מאחר שרואין שמתגבר כנגדם בכל פעם רע כזה שרוצה להשפית הכל.

ובתחלה המשיל הטוב והרע בשבע פרות טובות ורעות ואחר כך בשבילים, כי ידוע שאין הטוב והרע מתעורר בכל פעם בבחינה אחת, כי הטוב שהוא בחינת התפלה, כלול מכל הבחינות מדומם, צומח, חי, מדבר, שהם בחינת ארבעה יסודות: אש, רוח, מים, עפר, ששרשם ארבע אותיות השם, שמשם נמשכין כל העולמות וכל הטוב שבהן, ולעמת זה הרע שבהן, וכשהטוב מתעורר לפעמים הוא טוב שהוא בבחינת 'שבע פרות טובות' בבחינת חי, ולפעמים בבחינת צומח, בבחינת שבילים וכן הרע

כנגדו, וכאשר מרגיש כל אחד בנפשו שאין הטוב והרע שזה בכל פעם. והתקון על כל זה הוא בחינת פתרון יוסף, שאמר שהכל תלוי בהצדיק האמת, בבחינת (שם מא, לג) 'ירא פרעה איש נבון וחכם' שהוא יתקן כל זה ... שהוא בחינת יוסף הצדיק בעצמו, בבחינת אין נבון וחכם כמוך (שם מא, למ), שהוא יודע לתקן את כל אחד שיקבץ את הטוב שבבחינת השנים הטובות, דהינו בעת שנתעורר הטוב שיחזק את עצמו לחטף טוב תפלה ותורה כל מה שיוכל כל ימי חייו, כדי שיהיה לו האכל לפקדון אחר כך, כדי שיוכל להחיות נפשו בו עד שיזכה להתגבר בשלמות, עד ישקוף וירא ה' משמים ... (קסג):

והנה מן היאר עלות

(מ"א, ב')

... וזה בחינת החלום פרעה שפתר יוסף שהם שבע פרות טובות ושבע רעות, שבע שבילים טובים ושבע רעים, וכלם עולים כ"ח, י"ד טובים וי"ד רעים, בחינת כ"ח עתים שבהם כל השנויים הרבים, ועקר הרע והטוב שבהם הוא השקר והאמת החשוד והאור וכו'. ועל-בן ראה כל זה על-ידי פרות ושבילים, כי על-ידי תפלה זוכה לזווגו, שהוא בחינת פרות שהם בעלי חיים, בחינת בן פרת יוסף והשבילים הם תבואה בחינת פרנסה שמקבלים על-ידי התפלה. וראה פרעה שבע פרות טובות מאד שנמשכו מהתפלה הראויה שהיא בחינת שבע ביום הללתיך. אבל ראה לעמת זה שבע פרות עלות אחריות דלות ורעות תאר מאד לא ראיתי כהנה וכו' ותבלענה הפרות הרעות וכו' ולא נודע כי באו אל קרבנה, כי השקר מתגבר ומחשיף כל-כך עד שאין רואין האמת כלל כאלו לא היה בעולם, כי פנים הזווגין חס ושלום מתגבר כל-כך כאלו אין שום קדשה אמיתית חס ושלום בעסק הזווגים, אשר באמת כל הקדשות וכל היחודים תלויים בזה כידוע בפרט בזהר הקדוש ובכתבי האר"י ז"ל.

וכן ראה שבע שבילים מלאות וטובות בחינת פרנסה ושביעה, שיש שמרויחין עשירות וממון הרבה, ובתוך כך והנה שבע שבילים אחרות צומחות אחריהם צנומות דקות וכו' ותבלענה וכו', דהינו שכל מה שמרויח ומתעשר נבלע בקרב הרע עד אשר לא נודע כי באו אל קרבנה כאלו לא הרויח מעולם. וזה בכמה בחינות: או שבתוך כך בא לו הפסד וגם מוציא הרבה עד שלא נודע הרוח כלל, או שאפלו עדין מתעשר, אבל תאותו לממון כל-כך עד שעתה גרוע לו מבתחלה וכו', וגם כי הוא עשר שמור

לבעליו לרעתו שאין זה עשירות כלל אדרבא מרבה נכסים מרבה דאגה וכל ימיו פעם ומכאובות ואובד עולמו על-ידי זה וכו'.

והתקון על-ידי יוסף שהוא הצדיק האמת שמאיר האמת בכל אחד מישראל בכל עת ושעה. כי יעקב עצם האמת, והוא מאיר האמת בכל שנים עשרה נסחאות התפלה שהם בחינת שנים עשר שבטי יה שהם בניו, שעל-ידי זה זוכים לזיווג בקדשה ולפרנסתם בקדשה. אבל עקר המשכת נקדת האמת שממשיך בחינת יעקב לשנים עשר השבטים וכו', הוא על-ידי יוסף הצדיק, כי בן זקנים הוא לו, זקן דקדשה זה בחינת אמת שהוא אור הפנים שהוא בחינת זקן בחינת והדרת פני זקן, כי אמת בעתיקא תלמיא. ועל-בן מסר לו ביותר כל הברכות כמו שכתוב: בך יברך ישראל וכו', וכמו שכתוב: מידי אביר יעקב וכו' עד ברכת אביך נברו על ברכת הורי תהינה לראש יוסף וכו', וכל הברכות הם בחינת אמת כמו שכתוב במקום אחר (בסימן נד, ד) על פסוק (ישעיה סח): אשר המתברך בארץ וכו'. ועל-בן התקון של חלום פרעה הוא על-ידי יוסף הצדיק שמאיר האמת בכל אחד שיתגברו שבע שני השבע על שבע שנות הרעב, שיתגבר הטוב על הרע על-ידי האמת. וזהו (מא, לד): וחמש את ארץ מצרים — בחינת כלי זין כמו שכתוב (שמות יג, יח): וחמשים עלו בני ישראל, כי עקר הכלי זין הוא התפלה וכו'. וזהו בחינת שלקח מעפר הארץ ונתן בתוכה (רבה צ, ה). ומוכא בפרוש רש"י בראשית מא, מח), 'עפר' זה בחינת תפלה כמו שכתוב שם בהתורה ט' (לקוטי מוהר"ן א'). וזה והנה מן היאר עלות, דהינו מן הפנים שהוא בחינת תפלה בחינת שפכי כמים לבך וכו' (קסד):

ותבאנה אל קרפנה ולא נודע

(מ"א, כ"א)

וזה בחינת חלום פרעה שתקונו על-ידי יוסף שפטר אותו, שקורין זאת הפרשה בימי חנכה. כי פרעה ראה בעת שנה שנמשך מבחינת בטול, ראה אז איד שבע פרות הרעות בולעים שבע פרות הטובות וכו', שהוא בחינת התגברות הרע על הטוב, הינו התגברות השבע מדות רעות על שבע המדות הטובות עד אשר (מא, כא): "ותבאנה אל קרפנה ולא נודע כי באו אל קרפנה". כי כל-כך מתגברת הסמרא אחרא בכל פעם עד שרוצה להשפית את האדם בכל פעם כאלו לא ראה טוב מעולם, אף-על-פי שבתחלה בעת הבטול ראה רק את הטוב שהם בחינת שבע פרות הטובות, אך ראה שתקף אחר כך סמוך להקיצו, דהינו בשמתחיל לשוב

מהבטול הוזרים ומתגברים אחר כך שבע פרות הרעות, שהם הרע שאורב ומתגרה ומתגבר ביותר אחר כך. וזה שנסמך התגברות הפרות רעות להקיצו כמו שכתוב שם: ומראיהן רע וכו' ואיקץ וכן בכל הפרשה.

ותקונו על-ידי יוסף שזכה לתכלית הבטול בשלמות בראוי, בבחינת (שם מט, כב) בן פורת יוסף בן פורת עלי עין — עולה עין, שיוסף, בחינת הצדיק האמת, עולה על העין, כי הוא סותם עיניו מחיזו דהאי עלמא [מהסתכלות על העולם הזה] לנמרי ואין לו שום הסתכלות בזה העולם אפלו כהרף עין, ועל-בן נקרא 'עולה עין', כי הוא עולה על העין ומושל עליו. כי מי שיש לו הסתכלות בזה העולם כפי הסתכלותו בן הוא תחת העין, כי העין מושל עליו מאחר שנמשך אחר עיניו, כמו שאמרו רבותינו ו"ל (סוטה ט) על כמה שיהלך אחר עיניו, שזהו בחינת (במדבר טו) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, שלא תהיה העין רואה והלב חומד שולטין עליו, רק הוא יתגבר עלי העין והלב ויעלה עליהם וימשל בהם, בבחינת 'עולי עין'. שלא יהיה לו שום הסתכלות בזה העולם, שזהו בחינת יוסף שנקרא 'עולי עין', ועל-בן הוא מבטל כל התרפות והבשויות שהם כלל התאוות והסמרא אחרא, בבחינת (ל, כג) אסף אלקים את חרפתי. ועל-בן זכה יוסף לתכלית הבטול בשלמות ועל-ידי זה פתר ותקן חלום פרעה והגביר הטוב על הרע, שבע שני השבע על שבע שני הרעב (קסה):

ולא נודע כי באו אל קרפנה

(מ"א, כ"א)

וכל זה הוא בחינת חלום פרעה, שכלל החלום הוא שהרע שהוא השקר בחינת חשך בחינת שבע פרות הרעות ושבע שבלים הרעות התגברו כל-כך על הטוב עד אשר ותבלענה וכו' ותבאנה אל קרפנה ולא נודע כי באו אל קרפנה וכו'. וכל זה מרמז על אריכת הגלות, שאלופי עשו ממש שהם העכו"ם, וכן המנהיגים של שקר, מתגברים כל-כך, עד שכמעט נבלע הטוב והאמת ולא נודע כי באו אל קרפנה. וכמו שכתוב בתקונים תקון כ' (דף נב). על פסוק זה וזה לשונו: וי לישראל כד אתבלע בערב רב דעליהו אתמר ולא נודע כי באו אל קרפנה ומראיהן רע כאשר וכו', עד 'היו שריה לראש' (איכה א, ה) אנן ערב רב, עליהו אתמר (ישעיה א, כג): שריף סוררים וחכרי גנבים כלו אהב שחד וכו'. נמצא שקורא השרים והמנהיגים של שקר בשם גנבים, כי הם עקר הגנבים הגונבים דעת ההמון עם, עד שאי אפשר לעמד עליהן בבחינת ולא נודע כי באו אל קרפנה.

ויעקב אבינו בשראה זאת ברוח קדשו מה שיהיה באחרית הימים האלה, תמה. אבל הפקח השיב לו כי אף-על-פי-כן ניצוץ אחד וכו', דהינו על-ידי יוסף הצדיק שהוא יודע לפתור ולתקן בחינת חלום פרעה, על-ידו יתתקן הכל, וסוף כל סוף יתגלה האמת (ועין בפנים ותבין) (קסו):

שבע שני רעב

(מ"א, כ"ז)

על-ידי הרע של תאות ממון, שהוא בחינת שבע שני הרעב, על-ידי-זה נבלע ונשכח כל השפע והעשירות שחננו השם, ולא נודע אצלו העשירות כלל, והוא מלא דאגות כבתחלה ויותר, בחינת מרבה נכסים מרבה דאגה. והתקון הוא רק על-ידי הצדיק שבדור שהוא בחינת יוסף, שעקר תקון תאות ממון על-ידו, והוא נותן עצה להעשירים שינצלו משבע שני הרעב, מרעבון תאות ממון, על-ידי שיתנו צדקה לעניי העיר, ועל-ידי-זה ינצלו מתאות ממון, והעשירות שלהם יתקיים ולא יכלה, חס ושלום (קסז):

ויצברו בר

(מ"א, ל"ה)

הצדיק זוכה לבקר השנה ולפתור חלומות בשלימות. והוא מחזק ונותן עצה לכל מי שרוצה לחוס על נפשו, שבעת שמתעורר בו איזה טוב אזי יודרו וימהר לחטף תורה ומעשים טובים כל מה שיוכל, כדי שיהיה לו לפקדון לימי הרעב חס ושלום שהם ימי הרע שעוברין על האדם, שאז יוכל להחיות את עצמו בהטוב שקבץ בתחלה בימי נעוריו, שזה בחינת העצה שנתן יוסף הצדיק ויצברו בר וכו' והיה האכל לפקדון וכו' (קסח):

והיה האכל לפקדון

(מ"א, ל"ו)

כלל הצדיקים שבכל דור הם בחינת שבעה רועים, והם עוסקים לגדל אמונת ישראל ולהשלימה על ידי הרוח נבואה שיש להם, והם בחינת שבעה קני מנורה. בחינת שבע שני השבע כמבאר בפנים. אבל יש כנגדם מנהיגים ורועים של שקר בחינת נביאי השקר, והם מבלבלים את האמונה הקדושה ונקראים שבע שני הרעב. והם מסתירים ומכסים אור הצדיקים האמתיים עד שאין נפרים כלל, ואין רואים אותם כלל כאלו אינם בעולם חס ושלום, שזה בחינת ותבלענה שבע פרות הרעות וכו' ולא נודע כי באו אל

קרבתה. ואז בשמתגברין שבע שני הרעב שהם בחינת המנהיגים של שקר עד שאין יודעין על ידי זה מהצדיקים האמתיים שבאותו דור, אז צריכין לפרנס ולהחיות את עצמו בהתורה שגלו לנו הצדיקים האמתיים שלפנינו. וצריכין אנו לילך בדרךיהם עד שירחם עלינו השם ותברך ויגלה לנו גם את הצדיקי אמת שבדור הזה שיש להם רוח נבואה רוח הקדש אמת, שעל ידי זה מבררין המדמה וממשיכין שלימות האמונה בישראל, שזה בחינת אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן כמבאר במקום אחר. וזה מרמז גם בהעצה שנתן יוסף הצדיק לבטל תקף הרעבון של שבע שני הרעב, על ידי שיקבצו את אכל השנים הטובות והיו לפקדון לארץ וכו' כמבאר בפנים (קסט):

וילבש אותו בגדי שש

(מ"א, מ"ב)

אפלו הצדיקים הגדולים כל זמן שלא עמדו בנסיון כראוי להם, עדין יש להם לחוש אולי יש בהם עוד איזה אחיזה מהבגדים הצואים. אך אחר כך בשזוכין לעמד בנסיונם כראוי, אז לא די שזוכין להפשיט מעל עצמן הבגדים הצואים בשלימות וילבש בגדים לבנים ונקיים, שזה בחינת מה שנאמר ביוסף ויעזב בגדו בידה ואחר כך כתיב וילבש אותו בגדי שש וכמאמר רבותינו ז"ל. אף גם שזוכין שיש להם כח להפשיט הבגדים הצואים מתלמידיהם ותבריהם ולהלבישם בגדים נקיים, בבחינת לכלם נתן לאיש חליפות שמלות הנאמר ביוסף אצל אחיו (קע):

ויוסף הוא השליט

(מ"ב, ו')

הצדיק האמת ממנו כל ההשפעות והברכות בידוע, בחינת ויוסף הוא השליט הוא המשפיר לכל עם הארץ שכל עם הארץ, שהם כל בני אדם שבעולם, כלם יונקים ומקבלים השפעתם רק מהצדיק שהוא בחינת יוסף, שהוא בחינת יסוד החמישי יסוד הפשוט שהוא בבחינת קצו של יוד שהוא החיות הנעלם בכל הארבע יסודות. ועקר מעלת ונגדלת הצדיק האמת הוא על ידי מדת הענוה ושפלות בחינת ונחנו מה. כי ענוה גדולה מכלם כמו שאמרו רבותינו ז"ל. וכל אחד כפי מה שמבטל עצמו ומרגיש שפלותו באמת, כמו כן הוא זוכה להתקרב באמת להצדיק האמת. וכן כל מה שהוא מתקרב יותר להצדיק ונקלל בו

וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי

(מ"ב, י"ח)

ובשביל זה תקנו לנו משה רבנו והנביאים לקרות בתורה בצבור כדי להזכיר אותנו בכל פעם מתן תורה, כדי שנוזכר לקבל עלינו קבלת התורה בכל יום מחדש. ועל-כן עקר קריאת התורה בשבת ויום טוב שבו נתנה תורה וכו', אבל אחר כך כשהלכו שלשה ימים וכו', תקנו לקרות בצבור גם בשני וחמישי, כי ראו שאין מספיק להזכיר בשבת לבד על כל ימות השבת, על-כן תקנו לקרות גם בשני וחמישי, להזכיר בתוך כל שלשה ימים מתן תורה בסיני שנתנה לשלשה ימים.

כי הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם זכר (איוב לג), כי בהכרח שיעברו על כל אדם עליות וירידות הרבה מאד. והכל בשביל התחדשות, ששבביל זה נברא יום ולילה אור וחושך, והוא יתברך מאפיל ומאיר בגשמיות וברוחניות בכלל ובפרט בכל אדם ובכל זמן, וכמו שפרש רש"י על פסוק (דברים כט): אתם נצבים היום וכו' — שנאמר אחר התוכחות: ביום הזה שהוא מאפיל ומאיר, כך עתיד להאפיל ולהאיר לכם. וכל התוכחות וכו', הן הן המציבין אתכם וכו'. כי לעולם ידו על העליונה וגומר ברחמי תמיד כרצונו. ועל-כן: יחינו מימים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו (הושע ו). וכמו שאמרו במדרש רבה (פרשה צא) על פסוק (מב, יח): ויאמר להם יוסף ביום השלישי וכו', שלעולם אין הקדוש ברוך הוא משהה הצדיקים בצרה שלשה ימים וכו', וכן לדוד וליונה וכו'. כי הוא יבאב ויחפש ימחץ וידיו תרפאנה. וכתוב (שמואל א ב): ה' ממית ומחיה מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם מוריד שאול ויעל.

ובשביל כל זה קורין בתורה בצבור בנגון ובמעמים בכל שלשה ימים, כדי להזכיר אותנו בתוך כל שלשה ימים יום מתן תורה בסיני לשלשת ימים וכו', כדי שעל-ידי זה נזכיר בכל יום ויום שתהיה התורה והעבודה אצלנו מחדש, שזה העקר (קעד):

וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים

(מ"ג, י"ד)

... ואל שדי יתן לכם רחמים ושלח את אחיכם אחר וכו' שמרמוז על קין הגאלה הזאת שעליו נאמר מה שנתחנן יעקב אבינו עלינו: האומר לעולמו די יאמר לצרותינו די. וזה בכלל ובפרט, בכלליות ישראל שיאמר די לצרותינו, כי כבר משך עלינו השעבוד וארץ עלינו הגלות מאד מאד ובנדאי סוף כל סוף יאמר די לצרותינו וימהר לנאלנו גאלת עולם, כמו שכתוב (איכה ד) לא יוסף להגלותך וכו', וכן

באמת, כמו כן הוא זוכה יותר לבחינת ענה באמת שזה כל תקונו במבאר בפנים. ואז נמשך עליו ברכה ותוספות שפע ורב טוב בבחינת מאן דהוא זעיר הוא רב [מי שהוא קטן הוא גדול] (קעא):

שְׁנַיִם עָשָׂר עֲבָדֶיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ

(מ"ב, י"ג)

... ופרש רש"י: ובשביל האחד שחסר נתפורנו בכל שערי העיר לבקשו. זה בחינת התקון שמתקנים כלל ישראל הפלולים בשנים עשר שבטים שמתקנים הפגם שפגמו תחלה בכבוד הצדיק שהוא בחינת יוסף, כי עכשו הם חוזרים בתשובה על זה ומתפורים בכל השערים לחפש ולבקש את הצדיק בחינת יוסף, והתורה מלמדת אותנו בכל דור ודור שצריכין לשוטט ולבקש ולחפש מאד מאד בכל מיני חפוש במסירות נפש לזכות למצא את הצדיק האמת שהוא בחינת יוסף. שזהו בחינת מה שהשנים עשר שבטים, שהם כלל ישראל, נתפורו בכל השערים לחפש את יוסף הצדיק. ובה תקנו מה שפגמו בכבודו תחלה וזכו באמת למצאו... (קעב):

שְׁלַחוּ מִכֶּם אֶחָד

(מ"ב, ט"ז)

וזה (מב, טז): שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם וכו' ויבחנו דבריכם האמת אתכם, כי כל זמן שאין מתקבצים שנים עשר השבטים יחד אין מברך האמת וכו' (וכן מרמוז ענין זה בפליאה מובא בילקוט הראובני על פסוק זה עין שם). ועל-כן עתה כל אריכת הגלות בעונותינו הרבים הוא על-ידי הסתרת עצם האמת כמו שכתוב (דניאל ח, יב): ותשלך אמת ארצה, והאמת נעשה עדרים עדרים (סנהדרין צז). וכל אחד אומר שאצלו האמת, ובאמת יש אצל כל אחד מישראל איזה נקדה של אמת, כי כלם מזרע יעקב שהוא עצם האמת, וכל ישראל נקראים בלה זרע אמת (ירמיה ב, כא), אבל אף-על-פי-כן מחמת תאוות עולם הזה וטרדותיו בפרט תאוות המשגל שהוא פגם הזווגין, ותאוות קמון שהוא פגם הפרנסה, על-ידי זה השקר שהוא החושך מסבב מאד מאד את האמת, ועל-ידי זה אריכת הגלות בעונותינו הרבים. כי אי אפשר שיהיה האמת בשלמות כי אם כשיתקבצו כל ישראל יחד לבחינת יוסף שהוא בחינת הצדיק האמת, ועל-כן עתה עקר התקון והתקנה הוא על-ידי המתקבים לנקדת האמת וכו' (קעג):

לקוטי הלכות - הלכות כבוד רבו ג' - כ"ב
 לקוטי הלכות - הלכות ברכת השחר ה' - ס"ב
 לקוטי הלכות - הלכות הודאה ו' - אות מ"ה מתוך אוצר
 היראה - יסורין וישועה - ט'

בפְּרָטוֹת אֵצֶל כָּל אֶחָד, וּבְפָרְט אוֹתָן שֶׁהִתְחִילוּ קִצֵּת
 וּכְבָר הָעֵלָה אוֹתָם הַצַּדִּיק הָאֵמֵת מִמְקוֹם שֶׁהָעֵלָה
 אוֹתָם כְּאִשֶּׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ וְאֶף־עַל־פִּי־כֶן
 עוֹבֵר עֲלֵיהֶם בְּכָל פַּעַם וּבְכָל יוֹם וְכוּ' מֵה שֶׁעוֹבֵר
 עֲלֵיהֶם, וְצָרִיכִים לְבַטֵּחַ בְּכַחַם שֶׁל זְקֵנִים דַּקְדָּשָׁה
 שֶׁעוֹסְקִים לְחַזֵּק אֶת הַרְצוֹן (קעה):

שבת שלום

וְאֵת־גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף

(מ"ד, ב')

עַקֵּר הַתְּנַלְלוֹת יוֹסֵף לְאֶחָיו, שָׁזָה הָיָה אֵצֶלֶם חֶסֶד גְּדוֹל
 וְרַחֲמִים רַבִּים וַיִּשְׁוֶעָה גְּדוֹלָה לָהֶם וּלְאֲבֵיהֶם יַעֲקֹב
 אָבִינוּ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כָּל זֶה הָיָה עַל־יְדֵי הַגְּבִיעַ שֶׁהָיָה
 בְּאֵמֶת־חַת בְּנִימִין, שֶׁבִּתְחִלָּה הָיָה לָהֶם מִזֶּה מְרִירוֹת
 וְצַעַר גְּדוֹל מְאֹד, וּלְבַסּוֹף הָיָה נֶעְלָם בְּעֵינָיו זֶה יִשְׁוֶעָה
 גְּדוֹלָה וְרַחֲמִים רַבִּים. וְעַל־כֵּן מוֹבָא בְּסִפְרֵים בְּאֵמֶת,
 שֶׁסּוּד הַגְּבִיעַ הוּא אוֹתִיוֹת י"ג ע"ב, הֵינּוּ י"ג פְּעָמִים
 ע"ב, בְּהִינֵת תְּלִיסַר מְכִילִין דְּרַחֲמֵי וְשְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה
 מִידוֹת שֶׁל רַחֲמִים, שֶׁהֵם כָּלֵל דְּרַחֲמִים וְהַחֶסֶד. וְזֶה
 רָמַז לָנוּ לִידֵעַ וּלְהוֹדִיעַ, כְּשֶׁהָאָדָם בְּצַעַר גְּדוֹל וּמֵר
 מְאֹד עַד שֶׁמַּעֲקָם אֶת לְבוֹ מְאֹד מְאֹד יַחֲזֹק אֶת עַצְמוֹ
 וַיִּדַע וַיֵּאֱמִין שֶׁנֶּשֶׁם זֶה לְטוֹבָה, וּבּוֹדָאֵי נֶעְלָמִין רַחֲמִים
 גְּבִלָּאִים בְּמְרִירוֹת הַצַּעַר הַזֶּה, רַק שֶׁצָּרִיכִין לַצַּעֵק
 וּלְהַתְּפַלֵּל לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְחַבּוֹת לְרַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ
 (קעו):

מראה מקומות

- (קסא) לקוטי הלכות - הלכות ברכת המזון ד' - י"ז
- (קסב) לקוטי הלכות - הלכות גניבה ה' - י"ח
- (קסג) לקוטי הלכות - הלכות שבת ו' - י"י
- (קסד) לקוטי הלכות - הלכות גנבה ה' - כ"ה
- (קסה) לקוטי הלכות - הלכות נטילת ידים שחרית ד' - ז'
- (קסו) לקוטי הלכות - הלכות גניבה ה' - ל"ג
- (קסז) לקוטי הלכות - הלכות ברכת המזון ד' - אות י"ז מתוך
 אוצר היראה - ממון ופרנסה - י"ג
- (קסח) לקוטי הלכות - הלכות בציעת הפת ה' - אות מ' מתוך
 אוצר היראה - צדיק - מ"א
- (קסט) לקוטי הלכות - הלכות כבוד רבו ג' - אות כ"א מתוך
 אוצר היראה - צדיק - קל"ח
- (קע) לקוטי הלכות - הלכות בציעת הפת ה' - אות מ' מתוך
 אוצר היראה - צדיק - מ'
- (קעא) לקוטי הלכות - הלכות ערלה ה' - אות ד' מתוך אוצר
 היראה - צדיק - קנ"א
- (קעב) לקוטי הלכות - הלכות גנבה ה' - ל"א
- (קעג) לקוטי הלכות - הלכות קריאת התורה ו' - י"ח

לאחינו כל בית ישראל
 הוצאת חומשים עם פירוש
 הלקוטי הלכות
 במחיר הקרן
125 ₪ לסט (5 כרכים)
 פרטים והזמנה:
054-8429006 (מאיר)